

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 5872

Doknr.
457127

Dato
01-09-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 13. august 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 783 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 783:

"Vil ministeren redegøre for, om en forvaltning må fastholde deres vurdering af, at et barn skal være anbragt barndommen ud, når domstolene har truffet afgørelse om, at der ikke er grundlag for en videreført anbringelse?"

Svar:

En anbringelse uden for hjemmet af et barn eller ung iværksættes af kommunen, når de vurderer, at det er den foranstaltning, som bedst kan løse de problemer eller imødekomme det behov, der er afdækket gennem den børnefaglige undersøgelse jf. lov om social service § 52, stk. 3 nr. 7.

En anbringelse kan ske med samtykke. En anbringelse med samtykke ophører, når samtykket ikke længere er til stede.

En anbringelse kan også ske uden samtykke efter lov om social service § 58, når der er åbenbar risiko for, at barnet eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af bl.a. utilstrækkelig omsorg eller andre årsager, som angives i § 58.

En anbringelse uden samtykke opretholdes, så længe betingelserne er opfyldt - herunder så længe der er et støttebehov.

En anbringelse uden samtykke, herunder støttebehovet, bliver løbende genbehandlet for at sikre, at barnet eller den unge kun er anbragt, såfremt det fortsat er det bedste for barnet eller den unge. Således forudsætter fortsættelse af en anbringelse uden samtykke, at børn og unge-udvalget træffer en fornyet afgørelse inden for de fastsatte genbehandlingsfrister. Genbehandlingsfristerne fastsættes efter lov om social service § 62, stk. 1 -5 og afhænger af det konkrete sagsforløb samt anbringelsens omstændigheder i øvrigt.

En videreført anbringelse er en anbringelse uden tidsbegrænsning. En videreført anbringelse skal derfor ikke forelægges for børn og unge-udvalget til fornyet afgørelse efter genbehandlingsfristerne i lov om social service § 62.

Børn og unge-udvalget kan træffe afgørelse om en videreført anbringelse, såfremt en række betingelser er opfyldt, jf. § 68 a. Betingelserne er, at barnet

eller den unge har været anbragt uden for hjemmet, med eller uden samtykke i mindst i 3 år, at barnet eller den unge har opnået en stærk tilknytning til anbringelsesstedet og det på kortere og længere sigt må antaget at være af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet.

En videreført anbringelse kan eksempelvis være aktuel, når et barn har boet hos sin plejefamilie længe og har udviklet så stærk en tilknytning til sin plejefamilie, at det vurderes bedst for barnet at blive boende dér for at sikre barnet stabilitet, tryghed og kontinuitet i sin opvækst – også selvom der ikke længere er et anbringelsesgrundlag.

Der kan derfor træffes afgørelse om videreført anbringelse uanset, at barnet eller den unge ikke længere har behov for støtte, og de oprindelige betingelser for anbringelsen ikke længere gør sig gældende.

Der er derved forskellige betingelser for hhv. anbringelse uden samtykke efter § 58 og videreført anbringelse efter § 68 a.

Det kan derfor forekomme, at en domstol træffer afgørelse om, at betingelserne for en videreført anbringelse ikke er opfyldt, og anbringelsen derfor fortsat skal genbehandles løbende, samtidig med at den kommunale forvaltning vurderer, at barnet eller den unge fortsat har et støttebehov, som forudsætter en anbringelse uden for hjemmet. I så fald skal anbringelsen uden samtykke til løbende genbehandling hos børn og unge-udvalget, hvor det vurderes, om betingelserne for anbringelsen fortsat er til stede.

Med venlig hilsen
Astrid Krag